KAR No. 293 Wednesday 27. Nov. 2002

چهارشنبه ۶آذر ۱۳۸۱ – ۲۷ نوامبر ۲۰۰۲ –دورهٔ سوم – شماره ۲۹۳

اعتراضات دانشجویی دامنه می‌گیرد

رهبر جمهوری اسلامی مجبور به عقب‌نشینی در برابر خواست دانشجویان شد

● از جمله شعارهای دانشجویان:

– استقلال، آزادی، جمهوری مردمی

– رفراندم، رفراندم، راه نجات مردم

– ای رهبر پیشوشه، ایران شیلی نمیشه

– خطیب ورشکسته، برگرد به باغ پسته

– خاتمی، خاتمی، استعفا، استعفا

پس از شروع اعتراضات دانشجویی در ۱۸ آبان، هر روز بر دامنه و حدت تظاهرات و اعتراضات افزوده شد. در دانشگاه‌های تهران، علم و صنعت، امیرکبیر، بهشتی، شیراز، اهواز، صنعتی اصفهان، علامه طباطبایی، صنعتی شریف، و بسیاری مجتمع‌ها و مؤسسات آموزش عالی، کلاسهای درس تعطیل شده و دانشجویان به تظاهرات و راهپیمایی پرداختند. تشکیل گردهمائی‌های سیاسی در دانشگاه‌ها از جمله فعالیت‌های دانشجوئی در دو هفته گذشته بوده‌است. جنبش دانشجوئی تحرک نوینی یافته و هشیارانه خواسته‌های خود را پی می‌گیرد. در این اعتراضات لغو احکام محکومیت آقاجری و آزادی زندانیان سیاسی خواسته شده و رهبران جمهوری اسلامی آماج شعارای دانشجویان قرار گرفتند. این حرکات مورد حمله نیروهای انتظامی قرار نگرفت اما لباس شخصی‌های وابسته به وزارت اطلاعات و قوه قضائیه و گروه‌های حزب‌الله در مراکز مختلف دانشجویان را مورد حمله و ضرب و شتم قرار دادند.

دانشجویان توجه دارند که مستقل از اصلاح‌طلبان حکومتی اعتراضات خود را پیش ببرند و مورد سوءاستفاده و وجه‌المصالحه در درگیری‌های جناحی قرار نگیرند. موج جدید حرکات دانشجوئی که در اعتراض به حکم اعدام آقاجری آغاز شد و سپس دامنه گرفت، فضای سیاسی کشور را دگرگون کرد و رهبران و برنامه‌ریزان محافظه‌کار رژیم را که با صدور این حکم و دستور بازداشت‌های گسترده در صدد ایجاد رعب و وحشت بودند، به عقب‌نشینی و مواضع تدافعی رانده است.

روز شمار حرکات اعتراضی دانشجویان را در صفحه ۳ می‌خوانید.

سرمقاله

آیا مجازات دشنام، اعدام است؟

همه تلاش اصلاح‌طلبان متوجه آنست که ثابت کنند هاشم آقاجری به کسی دشنام نداده است و از این رو، مستحق اعدام نیست. کسی نمی‌پرسد چرا باید مجازات دشنام، اعدام باشد. فاجعه اینجاست که ظاهرا همه می‌پذیرند به زبان راندن برخی سخنان کافی است تا سری که لب به چنین کلماتی گشوده است، بالای دار رود.

ناسزاگفتن، اهانت، جریحه‌دارکردن احساسات دیگران با افترا و الفاظ سخیف، در همه کشورهای متمدن جرم است، اما جرمی نیست که کسی را به خاطر آن به اشد مجازات محکوم کنند. اگر در ایران حکومت قانون برقرار بود، مثلا خامنه‌ای به خاطر آنکه قبل از اثبات جرم افراد در دادگاه، افراد را عامل بیگانه معرفی می‌کند، باید محاکمه می‌شد و مجازات او در صورت اثبات جرم، در حد چند هفته حبس قابل خرید می‌بود. در صورت تکرار جرم (که ظن آن در مورد خامنه‌ای وجود دارد)، مجازات جریمه نقدی به جای حبس تبدیل به مجازات زندان می‌گردید. اگر دشنام‌دادن، به مرحله دعوت به اعمال قهر می‌رسید (که خامنه‌ای مظنون بدان نیز هست)، مجازات سنگین‌تری در حد چند ماه حبس در نظر گرفته می‌شد و بالاخره اگر دعوت به اعمال قهر. واقعا به اعمال قهر منجر می‌شد، مجازات از چند ماه به چند سال تبدیل می‌شد، تا مرحله امر به قتلی که واقعا روی داده باشد و می‌تواند آمر قتل را مستحق اشد مجازات کند.

جمهوری اسلامی نظامی است که در آن، به علت برخی سخنان که در حد حرف باقی می‌ماند و حتی دعوت به اعمال قهر هم نیست، حکم اعدام صادر می‌شود، اما برخی می‌توانند بدون هراس از مجازات، دستور قتل بدهند. به عنوان نمونه، آقای خمینی در سال ۱۳۶۷ به راحتی آب خوردن، دستور داد هزاران زندانی را که در حال گذراندن محکومیت‌های زندان خود بودند، پس از یک تفتیش عقاید چند دقیقه‌ای، از دم تیغ بگذرانند. این دستور، اجرا شد. بر خلاف تصور آقای محسن میردامادی که به عنوان رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس، قاعدتا باید مقام مطلعی باشد، حکم اعدام آقاجری از دوران مادها بدین سو، بی‌سابقه نیست. لازم نیست آقای میردامادی ۲۵۰۰ سال به عقب برود تا نظیر حکم آقاجری را بیابد، بلکه مدت زمانی معادل یک صدم آن کافی است:

۱ – کسانی دستور دادند تا فروهرها را تکه تکه و مختاری و پوینده را خفه کنند. این دستور اجرا شد، و آمران این قتلها از پیگرد مصون ماندند. نه فروهرها و نه مختاری و نه پوینده و نه مجید شریف و نه پیروز دوانی، گناهی جز سخن‌گفتن نداشتند.

۲ – اگر بخشی از قتل‌های زنجیره‌ای پائیز ۱۳۷۷ لااقل از سوی اصلاح‌طلبان محکوم و به طور ناقص پیگیری شد، احکام اعدام غیر رسمی اجراشده در مورد صیرعلایی، تفضلی، زالزاده، غفار حسینی، شرفکندی و یاران، قاسملو، بختیار، کاظم رجوی، حسین نقدی، کاظم سامی و ده‌ها تن دیگر، هرگز مورد تحقیق و تفحص قرار نگرفت.

۳ – سلمان رشدی تنها به علت نوشتن یک رمان، از سوی رهبر وقت جمهوری اسلامی، که هم میردامادی و هم آقاجری دامن او را از هر نقص

ادامه در صفحه ۳

شورای نگهبان، قانون دادن حضانت به مادر را رد کرد

شورای نگهبان، قانونی که به موجب آن سن حضانت (نگهداری) کودک تغییر می‌کرد، را ردکرد. در قانون کنونی نگهداری دختر تا ۷ سالگی و پسر تا دو سالگی بر عهده مادر است.

کاظم مرتضوی نماینده مهریز و بافق و عضو کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس شورای اسلامی گفت: دادن حق حضانت به مادر از دید مجتهدان و فقها غیرقابل قبول است و بر همین اساس شورای نگهبان قانون تغییر سن خضانت را رد کرد.

او گفت: حضانت و نگهداری اطفال حق و تکلیف والدین است از لحاظ شرعی و مدنی حضانت فرزند پسر تا دو سالگی و دختر تا هفت سالگی بر عهده مادر است و بعد از آن بر عهده پدر خواهد بود. وی افزود طبق این قانون مادر در سنین کودکی راحت‌تر و بهتر می‌تواند از فرزند نگهداری کند. لذا پسر تا دو سالگی و دختر تا ۷ سالگی نزد مادر نگهداری می‌شود و بعد از آن حضانتش بر عهده پدر خواهد بود. که طبق لایحه‌ای که به مجلس داده شده بود. نمایندگان خواهان تغییر سن حضانت شده بودند، که شورای نگهبان آن را رد کرد.

علیه تفتیش عقاید و برای آزادی زندانیان عقیدتی و سیاسی در ایران

بیانیه جمعی از فعالین سیاسی و فرهنگی خارج از کشور

بیانیه کانون نویسندگان ایران

به مناسبت چهارمین سال وقوع قتل‌های زنجیره‌ای پائیز ۷۷

در صفحه ۹

جشن سی و دومین سالگرد بنیانگذاری

جنبش فدائیان خلق ایران

● گفتگوی سیاسی

● برنامه‌های متنوع هنری

زمان: شنبه ۱ مارس ۲۰۰۳
گفتگوی سیاسی از ساعت ۱۶
شروع دیگربرنامه‌هااز ساعت ۱۹

مکان: آلمان ـ بن
Beuel-Brücken Forum
Friedrich-Breuer Str:17

نماینده آتاک:

کات و سازمان تجارت جهانی

بزرگترین تهدید برای دمکراسی

در صفحه ۱۲

دادخواست

متن دادخواست خانواده‌های قربانیان قتل‌های زنجیره‌ای

به کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد

چهار سال از دشنه‌آجین‌شدن داریوش و پروانه فروهر، دو مبارز استقلال‌طلب، آزادیخواه و عدالت‌جو می‌گذرد. تاریخ ایران گواه جایگاه ویژه آنان در مبارزه در راستای مردمسالاری در کشورمان می‌باشد.
قتل دو نویسنده آزاده محمد مختاری و محمد جعفر پوینده تنها چند روز پس از قتل فروهرها، آذر ۷۷ را به نقطه اوجی در جنایت بر ضد دگراندیشی در ایران بدل کرد و زخم عمیقی در تاریخ معاصر ایران بر جای نهاد.
جامعه ایرانی به امید افشای این جنایتهای هولناک و قتلهای سیاسی پیش از آن، به اعتراضی فراگیر همت کرد. اما علیرغم پیگیری افکار عمومی و یکایک سازمانها و شخصیتهای سیاسی و اجتماعی و فرهنگی معترض به این جنایتها و علیرغم تلاش مستمر خانواده‌های دردمند این قربانیان و وکلای پرونده، این چالش ملی همچنان به نتیجه‌ای که ضرورت تاریخی داشت نرسیده است.
از آنجاکه مسئولان پرونده در طی چهار سال گذشته به خواست عمومی که افشای حقایق و احقاق حق و عدالت بوده است، پاسخ در خور نداده و به وظایف قانونی خود عمل نکرده‌اند. تقاضای تحقیق و بررسی از سوی کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد را داریم.
خانواده‌های فروهر– مختاری – پوینده – یکم آذر ۱۳۸۱

اعلامیه هیات سیاسی – اجرایی

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

به مناسبت چهارمین سالگرد قتلهای زنجیره‌ای

از خواست خانواده‌های قربانیان قتلهای زنجیره‌ای حمایت می‌کنیم

در صفحه ۲

اعلامیه هیات سیاسی – اجرائی

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

تهاجم محافظه کاران را در هم شکنیم به حمایت از دانشجویان برخیزیم

در صفحه ۲

در این شماره

نگاهی به روحیات و تمایلات حواقان نسل سوم
علی‌صمد
در صفحه ۵

یادی از صفرخان
حسن جعفری
در صفحه ۶

سلسله گفتارهائی در باره دمکراسی
فصل دوم – حقوق مردم
سهراب مبشری
در صفحه ۷

انترناسیونالیسم: یک خلاصه
برگردان: رامون
در صفحه ۱۰